

դամն եւ զՀայրն իմ Պալայիսանն և զմայրն իմ Ըմպրիշատն, և զօրդիքն իմ երկու Սահակն և զփոքրն իմ և զմեծն... Արդ գրեցաւ ի թուականիս Հայոց ՌԿԶ, ի քաղաքն որ կոչի Իլով, ի թաղաւորութեան Շահապազին, ի հայրապետութեան Տեառն Մեղքիսեթ կաթողիկոսին. և առաջնորդութեան հոգեւոր Տէր Մեսրոբին արհիեպիսկոպոսին, և առաջնորդութեան մարմնաւոր կենցաղոյս՝ Խոնայ Սաֆարին. Աստուած զիւրեանքն ընդ երկայն աւուրս պահէ. ամէն:

1618.?

Գրեցաւ գիրքս որ կոչի Առ որս՝ ասացեալ Սրբոյն Գրիգորի Աստուածաբանի, ի լաւ և յընտիր օրինակէ, ի վայելումն և յիշատակ բարեմիտ և ուսումնասէր բանասիրի Տեառն Յովանէս հեղահոգի ընտրեալ քահանայի, որ մականուամբ կոչի Քարմատանենց... գրեցաւ սա ի թուին Հայոց քառիս յիսնակի և երեք յօրեկինի այլ և եօթն աւելորդի (?), օգոստ. ԺԸ. ի տիւրախամ և աստուածապաշ մայրաքաղաքս Լէվ կոչեցեալ, ի դուռն Ննջման Ս. Աստուածածնի, ձեռամբ մեղսամած և փծուն Սիմէոն դպրի Զամոսցացոյ... [Աս Միսիքար. Վիենայ]:

1619.

Կատարեցաւ գիրքս գովելի
Որ շարագրեալ է Պորփիւրի.
Զի ցանկացող եղեւ սըմի
Նըւիրակա Երուսաղէմի,
Որ և անուամբըն որջորջի
Ղուկաս անուն պարոնտէրի.
Որ յայսմ ամի եկն ի Լեհի.
Տեսեալ եղեւ այսըմ տառի,
Ի մեկնութեանցըն Յովհաննի
Արի և սուրբ եռամեծի,
Ի աշակերտին իւր Գրիգորի,
Ի բնաբանիցըն Պորփիւրի:
Ի թվականիս Հայոց մեծի
Հազար վաթսուն և ութ աւելի,
Սեպտեմբերի քսան և ութի,
Որ էր աւուրն երեքշաբթի.
Ի Կամէնից ամուր քաղաքի,
Առ ոտըս Սուրբ Աստուածածնի,

Եւ Ս. Նիկող Հայրապետի,
Եւ այլ տաճաքս որ կան սըմի:
Թագաւորն Լեհաց երկրի՝
Երրորդ Զիկմունտ նա անուանի.
Եւ Հայրապետն Էջմիածնի
Տէր Մեղքիսեթ վերաձայնի,
Մեծ աթոռոյն ինքնագլխի՝
Որ օթեւանն է Քրիստոսի.
Գրիգոր անուն պատրիարքի,
Որ տեղապահ է սուրբ ուխտի:
Գրող սորա յոյժ եղկելի
Ոտից ձեր հող և կոխելի.
Զեզ աղաչեմ աղերսալի
Զիմոռանայք զիս յաղօթի՝
Յոհան դըպիր մեղօք ի լի,
Եւ զիմ ծընողքս ի հետ կարգի:
Յիշողքն առ Տէր յիշեալ լիցի
Այժմ և աւուրըն յապառնի:

[Ի Թումարգա]: